

АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА
№ 791/2002 – 08.11.2002 год.
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ЧРЕЗ
ПРОКУРАТУРА НА РБ
ГЛАВЕН ПРОКУРОР
СОФИЯ
ДО
Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
СОФИЯ

к.р. W17/2002
Копие от
Ор и
14.11.2002
Великотърновска
и Велико
Търново

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКАТА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 17/2002 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

В качеството ни на конституирана страна по посоченото конституционно дело – по силата на Определението Ви от 29 октомври 2002 г. заявяваме пред Вас позицията ни относно искането на Пленума на Върховен касационен съд на Република България, по повод на което е образувано споменатото вече дело.

Искането за обявяване противоконституционността на разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, както и за обявяване противоконституционността му изцяло, е съобразено с разпоредбата на чл.150 ал.1 изречение първо от Конституцията на Република България.

Присъединяваме се напълно към мотивираните и обосновани 31пункта в съдържанието на отправеното при Вас искане и Ви молим да се произнесете с решение по реда на чл.22 и на основание чл.12, точка 2 от Закона за Конституционния съд, по силата на което да обявите за противоконституционни всички разпоредби в Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт /ДВ бр. 74 от 03.07.2002 г./, визирани от Пленума на ВКС.

Тъй като по наше мнение се касае не до отделни и изолирани противоконституционни разпоредби, а за множество /над 80 такива в повече от 40 параграфа в цитирания вече Закон/, то намираме, че те водят до неговата цялостна противоконституционност.

Освен това се касае и до нееднократно съществено нарушаване на основни конституционни текстове – във взаимовръзка и взаимодействие с различни основополагащи принципи и членове от Конституцията на Република България. Ето защо, считаме, че не би било възможно това нарушаване да бъде отстранено чрез частично коригиране на атакувания чрез отправеното до Вас искане, закон, а това би следвало да се осъществи само чрез неговата цялостна отмяна.

В нарушение и противоречие с текстовете на чл.129 ал.3 и на чл.130 ал.1 от Конституцията в атакувания закон е въведена така наречената мандатност за определените като ръководни длъжности в системата на съдебната власт на Република България. Така с игнорирането на фиксираните конституционни разпоредби законът на практика отнема конституционно прогласени и придобити вследствие на несменяемостта, гарантирани от Основния закон права на магистратите.

Редица текстове от атакувания закон /като чл.190 ал.3 и други/ в разрез с текста на чл.131 от Конституцията практически превръщат Министъра на правосъдието от председателстващ Висшия съдебен съвет – в негов Председател. В този смисъл опосредяването дейността на Съвета и обвързаността му със становищата и мненията на правосъдния министър, несъмнено накърнява самостоятелността и независимостта на Висшия съдебен съвет.

Намираме, че в публикувания в Държавен вестник бр.74 от 03.07.2002 г. ЗИДЗСВ по недопустим и противоконституционен начин е предвидено и инкорпорирано създаването на несъществуващи и непредвидени в Конституцията органи – общи събрания, на които в разрез с Конституцията са предоставени правомощия по разрешаване на кадровите въпроси в съдебната система. Така по един фразиращ начин се изместват

компетенциите и правомощията, предоставени в тази сфера конституционносъобразно на Висшия съдебен съвет.

Уважаеми Конституционни Съдии,

Като допълнителна обосновка към изтъкнатите ни вече съображения за искането ни за пълна и цялостна отмяна на атакувания от Пленума на ВКС закон, позоваваме се на ясно изразеното от Вас становище с Решението Ви № 6 от 22 април 1993г. по конституционно дело № 4 за същата година, публикувано в Държавен вестник бр.36/1993г. С това Решение сте приели, че противоконституционността дори и само на един текст от съответен закон, поради своята същественост и значимост с оглед на другите текстове от същия закон, може да доведе до цялостното и пълно отменяне на последния.

Тъй като в настоящия случай сме изправени не пред един, а пред няколко съществени текстове, нарушаващи важни и фундаментални конституционни разпоредби, гарантиращи независимостта на съдебната власт в България, то молим Ви, уважаеми Конституционни Съдии, да постановите решение за обявяване изцяло противоконституционността на публикувания на 3 юли 2002 г. Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

АПЕЛЯТИВЕН ПРОКУРОР

[Handwritten signature]
/Ц.Русев/